

“Reindustrialització” és la nova paraula màgica

written by Lluita Internacionalista | 1 de maig de 2022

Només faltava l'espiral inflacionària propera al 10% per acabar de descarregar sobre la classe obrera i els sectors populars els efectes de la crisi capitalista. Un augment salarial mig de l'1% en el 2021. De funcionaris pel 2022, del 2%. Pensions que pugen un 2,5% amb l'estafa de l'invent de l'increment de l'IPC mitjà. Salari mínim interprofessional a 1.000 euros, suposava només una puja del 3,6%. Mentre la inflació a finals del 2021 pujava el 6,7%. La pèrdua de poder adquisitiu encara és superior si parlem dels treballadors/es amb sous inferiors, perquè creix la desigualtat salarial i la bretxa de gènere. Un empobriment generalitzat recau sobre la població treballadora: acomiadaments, pèrdua poder adquisitiu de salaris i pensions, desnonaments i uns serveis públics lluny de superar els anys de retallades i pandèmia.

Acomiadaments i tancaments rècord el 2021 a la indústria

L'any 2021 es tancava amb el triple d'acomiadaments a la indústria que el 2020. El 2020 eren General Cable (Manlleu i Montcada), TE Connectivity. a Montcada; Saint-Gobain, a l'Arboç, o Motherson Sintermetal, a Ripollet, U-Shin, a Abrera, o Nobel Plastiques, a Sant Joan Despí. El 2021 seguien amb Nissan i totes els seus subcontractes, Continental, Robert Bosch, Italco, Movapid... un total oficial de 7.572 acomiadaments a la indústria, la pitjor xifra des del 2009. I el 2022 començava amb els 345 de Malhe Vilanova... i ja es parla de SEAT. La major part d'aquests acomiadaments negociats i signats per les majories dels comitès d'empresa. I els acomiadaments industrials són de millors salaris i més estables que altres sectors. Tancaments que venen de la mà

d'una major precarització dins les reformes laborals que el Govern de PSOE-IU/Podem es va negar a derogar.

En tots els tancaments la paraula màgica és “reindustrialització”. Una paraula que amb el temps s’esfuma. Aquesta setmana el comitè d’empresa de Nissan s’indignava de la poca responsabilitat de les administracions, però ho fa ara, que la planta ja està tancada i després de deixar a la seva sort a tots els subcontractes. I recordem que l’agost del 2021 la signatura del tancament de Nissan va ser presentada com “un triomf històric de la classe obrera!”

Vaga als serveis públics

L’educació pública sortia amb 5 dies de vaga amb una força que no es veia en molts anys, amb el crit d’acabar amb els 10 anys de retallades. Després que al novembre una potent vaga d’interins/es havia obligat el govern de la Generalitat a moure fitxa per limitar la temporalitat. Molts sectors de serveis públics lluiten no només per a mantenir el poder adquisitiu sinó també per revertir els processos de privatització, tot exigint com el 061 o el 112 la integració en plantilla de la Generalitat o els serveis d’ajuntaments que reclamen –com les companyes del SAD- la municipalització.

A la sanitat, només la gran divisió entre els col·lectius de treballadores no ha permès que la lluita per l’estabilització i ampliació de les plantilles necessàries en la lluita contra la pandèmia i l’enfortiment de l’atenció primària, no hagin protagonitzat mobilitzacions més decisives en una sanitat pública, malmesa amb anys de retallades i privatitzacions.

No podem esperar més, el resultat d’aquest empobriment és que hi ha 20 desnonaments diaris a Catalunya (una quarta part de tot l’estat) malgrat els anuncis oficials de moratòries i, si no són més, és pel moviment de solidaritat que s’enfronta als operatius policials, sovint amb nombroses multes administratives per la llei mordassa i agressions policials. A

Catalunya hi ha 1.300.000 persones que viuen en un habitatge insegur o inadequat, en risc de ser desnonades o que ja viuen en espais ocupats, o en infrahabitatges. I 15.000 persones sense sostre -25.000 segons les entitats socials-. Amb un de cada tres infants en risc de pobresa, una xifra que no para de créixer. Un sector especialment castigat és el dels i de les treballadores migrants a qui es neguen, amb la llei d'estrangeria, els més elementals drets com a treballadors/es.

Unificar les lluites capa a la vaga general

Aturar aquesta degradació de les condicions de la classe obrera i els sectors laborals no és possible empresa a empresa o sense aixecar un potent moviment que imposi un canvi de dinàmica per tal que la crisi la paguin els capitalistes que l'han provocada. El govern del PSOE/IU-Podemos ha augmentat substancialment les subvencions a les direccions de CC00 i UGT per tal que continuïn signant els acords amb la patronal. La Mesa sindical (CGT, IAC, Co.bas., CNT, S0) comença a ser un referent de lluita. Impulsar des d'aquesta plataforma la unitat de les lluites, ampliar-la a les organitzacions d'esquerra i moviments socials, ha de permetre obrir la perspectiva de la vaga general.

Per un pla d'urgència:

- La creació de llocs de treball públics. Una pujada de sous i pensions d'acord amb la inflació. Tancar la bretxa de gènere. Prou discriminació laboral contra les dones i contra les persones LGTBI.
- La derogació immediata i real de les reformes laborals.
- La reducció d'hores de treball sense reducció de salaris.
- Pensió mínima equivalent a l'SMI. Ni Pacte de Toledo, ni plans privats d'empresa.
- Prohibició dels desnonaments i talls de subministrament

bàsics. Expropiació d'habitatges de grans tenidors per fer un parc públic d'habitatge. Expropiació de les elèctriques.

- Regularització ja i equiparació de drets per a totes les persones immigrades. Derogació de la llei d'estrangeria i tancament definitiu de tots els CIE.
- Reversió de totes les retallades i augment de recursos per a sanitat, educació i serveis socials. Prou temporalitat a les plantilles. Prou privatització: internalització serveis externalitzats.
- Aturem la repressió contra les qui lluiten. Amnistia per a totes les encausades en lluites laborals, socials i pel dret d'autodeterminació. Per la llibertat d'expressió contra qualsevol mena d'espionatge. Derogació de la llei mordassa.
- Augmentar els impostos als més rics i les grans empreses i aturar el pagament del deute públic ha de permetre els recursos per fer possible aquest pla d'urgència.

Miguel Lamas, membre de la direcció de la Unitat Internacional de Treballadores i Treballadors Quarta Internacional (UIT-CI)